

pligtige eller med ham sambeskattede personer kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan dog fradrages i det omfang, de samlede udgifter i det pågældende indkomstår har oversteget 400 kr. Det er ikke en betingelse for fradraget, at befordringen mellem bopælen og arbejdspladsen finder sted daglig. Ved opgørelsen af den skattepligtiges samlede udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads for et indkomstår kan i alle tilfælde højst medregnes et udgiftsbeløb på 1.800 kr. for hver person, og udgiftsbeløbet kan ikke overstige, hvad der ville medgå ved anvendelse af billigste offentlige befordring. Udgiften ved anvendelse af eget befordringsmiddel opgøres på grundlag af kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads indrømmes kun, hvis det samlede fradragsbeløb, der efter foranstående regler opgøres for den skattepligtige, er 100 kr. eller derover. Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, fradrage den del af befordringsudgiften, der overstiger, hvad der må anses for normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde. De i denne bestemmelse omhandlede fradrag berører ikke retten til det i stk. 1 omhandlede faste fradrag.“

6. § 10, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tillige anvendelse på underholdsbidrag fra den ene ægtefælle til den anden og hos denne værende børn, når ægtefællerne på grund af faktisk adskillelse er særskilt ansat til

statsskat og bidraget er fastsat eller godkendt af det offentlige før skatteårets begyndelse.“

7. I § 14 A, stk. 1, affattes sidste punktum således:

„Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsfondsbidrag til kredit- og hypotekforeninger og lignende realkreditinstitutioner samt pålignede ejendoms-skatter.“

8. § 32 A affattes således:

„§ 32 A. Ligningsmyndigheden, i Københavns og Frederiksberg kommune vedkommende skattedirektorat, kan, hvor særlige grunde taler derfor, indrømme udsættelse med indgivelse af selvangivelsen for personer og dødsboer, for så vidt dette er foreneligt med ligningsarbejdets tilrettelæggelse og rettidige tilendebringelse.“

9. Som ny § 32 B indføjes:

„§ 32 B. Skatterådet skal have tilendebragt de i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 27-30 ommeldte arbejder inden udløbet af november måned i det år, hvori skatten ansættes.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at forlænge den i stk. 1 fastsatte frist.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 træder i stedet for bestemmelsen i § 30, stk. 5, i lov nr. 149 af 10. april 1922.“

§ 2.

Bestemmelserne i § 1, 1-8, finder anvendelse fra og med skatteåret 1965-66.

Gustav Pedersen.

/ Cl. Munck.